

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

99. Hov, Mogata sn, Hammarkinds hd.

Pl. XXXIII. Fig. 1.

Litteratur: L. 1121; W. 55; L. f. B. 1121, teckning av J. G. Liljegren d. 25 juli 1821; P. A. Säve, *ATS*. II, s. 91; *Reseberättelse* 1862, s. 27, teckning; C. F. Nordenskjöld, *Reseberättelse* 1875, IV, s. 28, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, teckning.

Runstenen synes ha blivit upptäckt omkring 1820, då Liljegrens teckning daterar sig från 1821. P. A. Säve anger platsen sålunda: »En Runsten ligger vid Hof på en kulle omkring 70 steg från Slåtbaken midt emot Mem vid foten av en bautasten.»

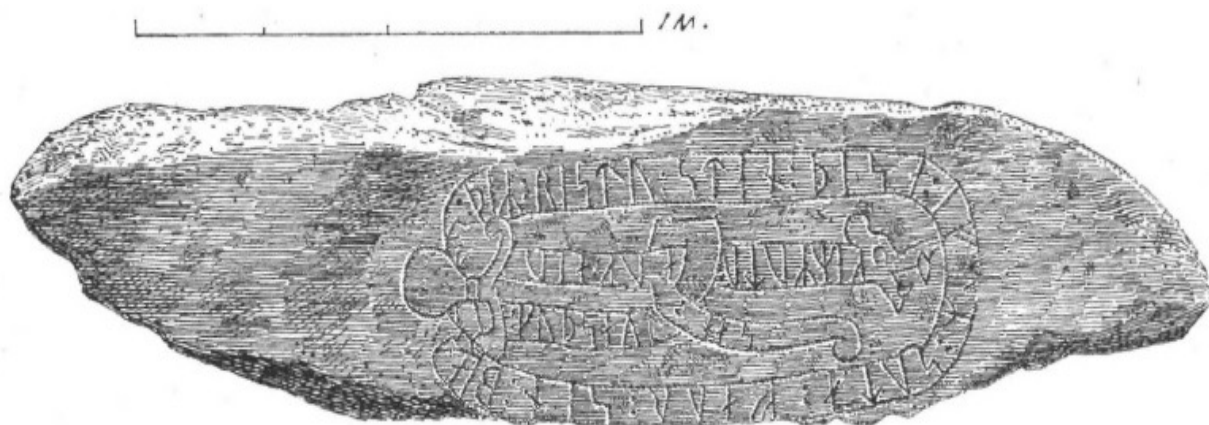
Ämnet är granit. Stenens längd är 2,60 m, bredden över ormens öga är 52 cm, tjockleken vid foten ungefär 60 cm.

Inskriften börjar efter ormens huvud, föregången av tvenne linier, tillhörande orm-huvudet, som böja sig upp mot varandra från övre och nedre slinglinien. Uti det första namnet **kirmutr** har **r** alldeles formen av **ŋ u**, blott av en obetydlig krökning av bistaven på det ställe, där mellanstreckket skulle vara, kan man sluta, att **r** är åsyftat. Därefter följer övre pricken av ett kolon, den nedre har ej fått rum på grund av en korsande slinga. Övriga kolon hava prickarne nära varandra. På ett vittrat ställe följer **auk**. Uti **anutr** äro **an** skadade, av **tr** finnas bistavarne men av stavarne blott 2 cm uppifrån. Verbet till **pir** är **ristu**, icke ***rispu**, dettas objekt **sten**, icke ***spin**; pricken på **e** förefaller huggen; på det verkliga **p** i **pisa** går bistaven in i stavens fot. Uti **iftr** åter saknar **i** prick. I **suta** lutar övre staven till **h s** åt vänster. Det följande ordet är **faur**, en felristning för ***fapur**; det saknade **p** finnes ingenstädes tillsatt. Uti **biarki** utgår staven av **r** från foten av **a** och bistaven mynnar in i **k**. Ordet 'själ' är ristat **saul** och följes på ormens stjärt av: **has**, som icke efterföljes av något skiljetecken.

Inskriften är alltså följande:

kirmutr · auk : anutr : pir : ristu : sten : pisa : iftr : suta : faur : sin : biarki : kup saul På ormens
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55
 stjärt: : **has**
 60

Översättning: Germund och Anund de reste denna sten efter Sote, sin fader. Frälse Gud hans själ!

1. Ög. 99. Hov, Mogata sn.